

Gemeente van onze Heer, Jezus Christus,

Wat me nu toch is overkomen...! Zo kun je soms het verhaal beginnen dat je aan een vriend of bekende doet over wat er is gebeurd.

Zou Jezus zo ook achteraf verslag hebben gedaan? (gesteld dát Hij verslag had gedaan ...).

Het is wellicht wel hoe zijn leerlingen en de vrouwen bij Jezus het hebben ervaren. Wat gebeurt er nu?? Wat *overkomt* Hem nu allemaal!? Pas later, misschien veel later hebben ze beseft dat het anders lag, maar toen vast nog niet. Denk maar aan de Emmaüsgangers (om even een paar stappen vooruit te doen), waar Jezus aan de hand van de toenmalige Bijbel uit moet leggen hoezeer het hele gebeuren al vooruit gezegd was in de profetieën.

Afgelopen zondag waren we in een andere kerk, en we zongen een lied over Jezus waarin onder andere staat het met Hem *misgelopen* was. Misgelopen, hoezo? Ja, vast wel in de ogen van zijn vrienden, van de mensen om Hem heen. Mislopen, dat hoort bij: wat je overkomen is. Je had iets gewild, maar het ging toch anders, niet goed. Maar goed beschouwd is er helemaal niets misgelopen. Hoe vreselijk het ook is wat er met Jezus is gebeurd, en onderschat niet wat Hem aangedaan is, het is gegaan zoals Hij zelf wilde. Ja, ook na dat gebed in Getsemane, "Vader, mag deze beker aan Mij voorbijgaan". Het onderstreept hoe vreselijk die vrijdag voor Hem geweest is. Maar: "Uw wil geschiede". Dat bad Jezus ook. Want Jezus was gekomen om de wil van Zijn Vader te doen. De wil van zijn Vader, dat was ook Zijn wil. En dan kun je er nog steeds wel tegen opzien.

Dat het Jezus niet is overkomen, zien we ook heel mooi in de aanloop naar die vrijdag, in het stuk dat we gelezen hebben. De woorden die Jezus gebruikt, de manier waarop Hij de dingen laat gebeuren, maken duidelijk dat er een plan gevolgd wordt, een Goddelijk plan. We lazen van de voorbereiding van de Paasmaaltijd. Petrus en Johannes worden erop uitgestuurd, op een toch wat geheimzinnige manier: de stad in lopen, dan zie je een man met een kruik water – volgens sommigen hoogst ongebruikelijk dat een mán een kruik water zou dragen, in plaats van een leren zak – en als je hem volgt zijn huis in, dan moet je de eigenaar aanspreken. Die ziet je komen. En dan is er ook al een zaal gereed gemaakt, en die hebben ze nog exclusief ook. Ook dat is wel bijzonder, want het was niet ongebruikelijk dat je voor de Paasmaaltijd een grote ruimte met anderen deelde. Jeruzalem was immers vol met mensen die juist hiervoor gekomen waren, en dan wordt het woekeren met de ruimte.

Als Petrus en Johannes doen wat Jezus hen opdroeg, gaat het precies zoals Jezus het hun verteld heeft: de man met de kruik, de eigenaar, de bovenzaal, ...

Er is hier niets dat Jezus overkomt, Hij heeft zijn voorbereidingen getroffen. Het blijft onduidelijk of Jezus vooraf met de man afspraken heeft gemaakt, of dat het echt leiding van boven is, die die man zelf misschien wel verbaasd heeft gevolgd. "En alles gebeurde zoals Hij (Jezus) gezegd had" (vs. 13). Het doet ook wel denken aan de intocht in Jeruzalem, een kleine week eerder, wanneer Jezus twee leerlingen een veulen laat halen. Je leest dat in Lucas 19 (29-35). Ook daar: "De beide leerlingen gingen op weg en vonden het veulen, precies zoals Jezus had gezegd" (vs. 32).

Zou Jezus eerder al eens vooruitgelopen zijn? Heeft Jezus vooraf contact gehad met die eigenaar van dat huis? En dan afspreken dat er een man met een kruik heen en weer gaat lopen totdat hij merkt dat er twee mannen zijn die hem volgen? Ik houd het op leiding van Boven, maar eigenlijk doet het er niet toe. Het gaat erom dat Jezus het blijkbaar heel belangrijk vindt dat het zo gebeurt. Want waarom zou Jezus niet gewoon tegen Petrus en Johannes gezegd hebben waar ze moesten zijn? Straatnaam en huisnummer. Verklaarders noemen dan iets wat ik nooit bedacht had. Jezus wil dat deze maaltijd in alle rust genoten kan worden, het is té belangrijk wat Hij daar nog moet doen. Maar Hij weet ook dat Judas een moment gaat uitkiezen om Hem te verraden. In het gedeelte net voor wat we gelezen hebben staat dat Judas naar de hogepriesters gaat om zijn verraad aan te bieden. En dat hij daar een gunstige gelegenheid voor zou zoeken. Zo'n maaltijd, zonder die hele schare erbij, is daar een uitgelezen rustig moment voor. Maar voor Jezus is het te vroeg, en dus gaat Hij dat risico niet lopen. Jezus is in control.

Jezus zegt dat Hij er hevig naar verlangd heeft juist dat pasachmaal met Zijn leerlingen te eten, voor de tijd van Zijn lijden aanbreekt. Zijn verschijningen na zijn opstanding zijn er te vluchtig voor, als je even voor de geest haalt hoe die verliepen. Het moest vooraf gebeuren. Die maaltijd wordt de afsluiting van een tijdperk, en vooral: het begin van iets nieuws. Iets nieuws, ook al is het beslissende moment daarvoor, Zijn lijden en sterven, nog niet geweest.

De paasmaaltijd is bij uitstek de maaltijd waarbij Israël zijn uittocht uit Egypte gedenkt en viert, zijn verlossing van verdrukking en ellende. Het Paaslam moet daarbij geofferd worden. De paar commentaren die ik hierover gelezen heb gaan op dit punt uit elkaar. De een zegt dat dat lam erbij was, immers, die eigenaar had zijn voorbereidingen getroffen. De ander zegt dat de discipelen daar domweg de tijd niet meer voor hadden, en er waren omstandigheden dat het Pascha ook gevierd *mocht* worden zonder lam. De tekst noemt ook alleen maar dat het Pascha voorbereid moet worden, een lam wordt niet apart genoemd. Ik vind de gedachte dat zo'n lammetje er niet bij was wel mooi. God zelf zal voorzien in het lam ten offer. Jezus, het Lam dat geslacht is, Hij was daar. Het gaat niet meer om een lammetje, het gaat om Hem. Ook al begrijpen ze het dan nog niet, hier krijgen de discipelen wezenlijke dingen aangereikt voor ná Jezus' dood en opstanding. Dit heeft Jezus echt, echt eerst willen doen. Het laatste moment dat het nog kan, geen tijd om er met Hem over te gaan bakkeleien, maar wel in alle rust en met alle aandacht. Want het verbeeldt waarvoor Jezus naar de aarde is gekomen, om Zichzelf te offeren, het Lam dat geslacht wordt, om verzoening te brengen. Hij breekt het brood zoals Zijn lichaam zal worden gebroken, de beker vloeit als *het* teken van het nieuwe verbond door Zijn eigen vergoten bloed. Het nieuwe verbond. Het oude verbond, met lammetjes en bokken om te slachten is voorbij, het Lam dat geslacht is treedt op. Hij geeft Zichzelf, ons ten goede.

"Doe dit, telkens opnieuw", staat er hier uitdrukkelijk bij. Dat pakte Paulus op in zijn brief aan de Korintiërs. Dat heeft de kerk goed gehoord en de eeuwen door gedaan. Met die kerk van alle eeuwen, en ook van alle plaatsen, gaan we dat straks ook doen. Voorbereid tot in de details, niets bij toeval, toen door Jezus, zodat het in alle rust ingesteld kon worden, er geen misverstand zou ontstaan. Nu door onze diaconie. Het brood wordt gebroken, de bekertjes gaan rond, om in alle rust Jezus' offer voor onze zonden te gedenken, te verkondigen en te vieren.